

1978-07-01

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Henning Christiansen

FAKTA

Dokumenttype:

Udklip

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Bodil Juul Jensen

Anker Jørgensen

Iakovos Kambanellis

Lars Madsen

Leo Mathisen

Carl Nielsen

Isabel Parra

Carl Scharnberg

Poul Schlüter

Nanna Sonne

Mikis Theodorakis

Arkivplacering:

HC arkiv Møn/HC Egne Tekster

DOKUMENTINDHOLD

Anmeldelse af Søren Sidevinds Spillemands LP "Hørt på formidlingen"

TRANSSKRIFTION

[håndskrevet: L+F 1.-2. juli 1978]

Musik der ta'r stilling

Søren Sidevinds Spillemand: "Hørt på formidlingen". Udgivet af forlaget TIDEN.

SØREN SIDEVINDS Spillemand har nu for forlaget Tiden indspillet deres anden plade. Den første plade, som kom i 1976, bestod hovedsageligt af klassiske arbejderkampsange og det er interessant at vide, at der nu er solgt 6000 eksemplarer. Det er mange, når man tager i betragtning, at det normalt regnes for et fint resultat, hvis der sælges 2000. Interessen for at købe vore klassiske arbejdersange med Sidevinds Spillemand er udtryk for, at traditionen er levende og så er der åbenbart mange, der kan lide, at Søren Sidevinds Spillemand på pladen synger dem ukrukket og ligefremt, så man selv får lyst til at synge med og dermed lærer dem. Traditionen selvforstærket.

Den nye plade hedder "Hørt på formidlingen" og placerer omgående det 8 mand store spillemandsorkester plus tre gæstemusikere utvetydigt på arbejderside.

Den første sang hedder "Hørt på formidlingen" og er en bittersød kommentar til det vanvittige sludder, at det skal være så dejligt at være arbejdsløs, man har jo fri hele døgnnet – "så skide være med om man må gå fra hus og hjem". Melodien er umiskendeligt dansk traditionel, (omformet Carl Nielsen), med forsanger og stort mænnerkor på omkvædet. Sådan skal det være. Det er en frisk opmuntrende melodi til dem der i krisen er ved at tabe modet.

Så får vi en sang om "Indkomstpolitik". Nanna Sonne har skrevet en bittersød tekst, der slutter: "Det er skam slet ikke borgerlig borgermusik. Det er Indkomstpolitik." Den har fået en folkelig "udfejende" vals af Bodil Juul Nielsen. Melodien understreger tekstens holdning. Sangen er oprindeligt skrevet til teaterstykket: "Det store matadorspil", som opførtes 1. Århus 2. oktober 1976. Det er en præcis sang, god at have på plade. "Mand ved mand" —har samme stil og sigte, som den der nu klinger i 6000 danske hjem på Søren Sidevinds første plade, nemlig nummeret: "Ankers pris". Den er lige så skarpt satirisk. "Vi er alle i samme båd - men det er altid os, der ror". Der er svup i melodien og svirp i teksten. Det er en kampsang.

Så synger Lars Madsen: "For dig, Chile". Han har en god bred

stemmeklang og synger sangen alvorligt, indtrængende og den slutter med opfordringen: "Vore kræfter for dig, Chile". Isabella Parra har komponeret en dybt følt melodi og teksten er af Lars Madsen. Så kommer et spillemandsnummer, "Den med hønen". Nummeret viser, at Søren Sidevinds Spillemænd lægger stor vægt på, at det bliver en plade, der kan danses til.

"Vi er på vej" – det er en stort anlagt sang, hvor fortiden tages op 1 vemodige toner. Det er en meget poetisk tekst, lidt usædvanlig for Lars Madsen, der ellers som digter, står med begge ben solidt plantet i nuet. "Vi er på vej – høj som den mur, der spærrer os vejen - sikker som når vi stoler på hinanden".

NÆSTE PLADESIDE starter med en melodi af Mikis Theodorakis med tekst af Kampanellis, gendigtet af Lars Madsen. Theodorakis-melodier er længsel i alle porer efter en bedre tilværelse, uden den ufattelige ondskab mellem mennesker. Det er en elegi, en klagesang om koncentrationslejrenes rædsel. Sangen indledes med en meget smukt spillet mørk cellomelodi:

"De førte hende bort og ingen så hvor sød hun var", - ja, ingen så hvor synd det var. - "Døtre af Autswitz - døtre af Dachau".

Lars Madsen gemmer til sidst sin stemme for lydligt at understrege, hvor forfærdende det er.

"Hun holdt sit nummer i de frostblå fingre - En jødestjerne på det spinkle bryst".

Pladen holder efter denne gribende sang en lang eftertænksomhedens pause og så buldrer livskravet frem. Vi er i nuet og beskæftiger os med arbejdsløsheden. Sangen hedder: "Men der var også dårligt vejr på optællingsdagen".

"Der kommer Petersen, han er på røven igen". Det er livagtigt, som om det var et rigtigt murersjak, der sang, fändenivoldsk. Den slutter med, at Lars M. snupper et stiltræk fra jazz-kongen Leo Mathiesen og fyrer et par engelske sætninger af om Anker og Schlüter:

"If Anker don't get you,
Schlüter must."

Carl Scharnberg har skrevet teksten til pladens næste sang, Lars Madsen melodi. Scharnberg har her i Land og Folks annoncer takket Lars Madsen for melodien. Han fandt, at hans tekst var blevet langt bedre med den melodi. Det er også rigtigt. "Hører du" har en sand tekst, men melodien er forunderligt smuk her på disse breddegrader. Velnok er den inspireret af Theodorakis, hvad den ikke bliver dårligere af. De hører nu ligesom uløseligt sammen, "Sangenes sang" og "Hører du". Mandolin, harmonika

og guitar understreger det vemodige i sangen.

"Hører du nogen kalde på store og stærke mænd". Scharnberg er digteren, som med sine digte siger det, vi andre går og tænker, men ikke rigtig kan få hold på. Det er en sang, der gør kampen meningsfuld.

"Leve kapitalen" – Lars Madsen går i kampstilling med sin tekst og de reaktionære politikere får en på frakken. "Anker gi'r og Anker ta'r – leve kapitalen – det hele ryger i kapitalens gab". Det er en flintrende folkemelodi af Stefanos, som minder meget om "Lotte død". Nummeret er en lystig satire.

"En forårssang" afslutter pladen, og den fortæller alvorligt om kampens vilkår. "Er det forkert at tvivle, når vi ved, at tvivl gi'r styrke?" Det er en rigtig sætning og en opfordring til at tænke sig grundigt om, før man taler om alvorlige problemer. Det er en fast rock-melodi, der tjener sit formål, at agitere for politisk samling for at forhindre, at "de taler smukt om folkets vel hver gang de træder på os".

Det er specielt for Søren Sidevinds Spillemand, at de spiller en massiv musik med fremdrift i. "Hørt på formidlingen" er ingen undtagelse og holder den samme stil, som den vi hører, når Søren Sidevinds Spillemand spiller op, rundt om i landet på de mange sommerfestivals. Man kan vist roligt regne med, at denne plade bliver ligeså populær at eje som den første. Det er nemlig: MUSIK DER TA'R STILLING.

Henning Christiansen

Musik der ta'r stilling

L + F 1-2. juli 1978

Søren Sidevind's Spillemand: »Hørt på formidlingen«. Udgiven af forlaget TIDEN.

SØREN SIDEVINDS Spillemand har nu for forlaget Tiden indspillet deres anden plade. Den første plade, som kom i 1976, bestod hovedsageligt af klassiske arbejderkampsange og det er interessant at vide, at der nu er solgt 8000 eksemplarer. Det er mange, når man tager i betragtning, at det normalt regnes for et fint resultat, hvis der sælges 2000.

Interessen for at købe vore klassiske arbejdersange med Sidevind's Spillemand er udtryk for, at traditionen er levende og så er der åbenbart mange, der kan lide, at Søren Sidevind's Spillemand på pladen synger dem ukrænket og ligefremt, så man selv får lyst til at synge med og dermed lærer dem. Traditionen selvfølgelig.

Den nye plade hedder »Hørt på formidlingen« og placerer omgækkende det 5 mand store spillemandsorkester plus tre gæstemusikere utvetydigt på arbejderside.

Den første sang hedder »Hørt på formidlingen« og er en bitersød kommentar til det vanvittige sladder, at det skal være så dejligt at være arbejdsled, man har jo fri hele døgnet — så skide være med om man må gå fra hus og hjem. Melodien er umiskendeligt dansk traditionel, (omformet Carl Nielsen), med forsanger og stort mænnerkor på omkvedet. Sådan skal det være. Det er en frisk opmuntrende melodi til dem der i krisen er ved at labe modet.

Så får vi en sang om »Indkomstpoltik«. Nanna Sonne har skrevet en bitersød tekst, der slutter: »Det er skam slet ikke borgerlig borgermusik. Det er indkomstpoltik.« Den har fået en folkelig sudfejendes vals af Bodil Juul Nielsen. Melodien understreger tekstens holdning. Sangen er oprindeligt

skrevet til teaterstykket: »Det store matadorspil«, som opførtes i Århus 2. oktober 1976. Det er en præcis sang, god at have på plade.

»Mund ved munde« — har samme stil og sigte, som den der nu klinger i 8000 danske hjem på Søren Sidevind's første plade, nemlig nummeret: »Åbners pris«. Den er lige så skarpt satirisk. »Vi er alle i samme båd — men det er altid os, der roer. Der er svup i melodien og svirp i teksten. Det er en kampsang.

Så synger Lars Madsen: »For dig, Chile«. Han har en god bred stemmeling og synger sangen alvorligt, indtrængende og den slutter med opfordringen: »Vore kræfter for dig, Chile. Isabella Parra har komponeret en dybt fæl melodi og teksten er af Lars Madsen.

Så kommer et spillemandsnummer, »Den med hønse«. Nummeret viser at Søren Sidevind's Spillemand lægger stor vægt på, at det bliver en plade, der kan danses til.

»Vi er på vej« — det er en stort anlagt sang, hvor fortiden tages op i venlige toner. Det er en meget poetisk tekst, lidt usædvanlig for Lars Madsen, der ellers som digter, står med begge ben solidt plantet i met. »Vi er på vej — høj som den mur, der spærrer os vejen — sidder som når vi stoler på hinanden.

NÆSTE PLADESIDE starter med en melodi af Mikis Theodorakis med tekst af Kampantellis, gendigtet af Lars Madsen. Theodorakis-melodier er længsel i alle porer efter en bedre tilværelse, uden den ufattelige ondskab mellem mennesker. Det er en elegi, en klagesang om koncentrationslejrens rædsel. Sangen indledes med en meget smukt spillet mark cellemelodi:

»De ferte hende bort og ingen så hvor sød hun var, — ja, ingen så hvor synd det var. —

»Døtre af Autswitz — døtre af Dachau«.

Lars Madsen gemmer til sidst sin stemme for lydligt at understrege, hvor forfærdende det er.

»Hun holdt sitt nummer i de frostblå fingre — En jødestjerne på det spinkle bryst«. Pladen holder efter denne gripende sang en lang eftertænksomhedens pause og så buldrer ilskravet frem. Vi er i mød og besættelses og med arbejdsløsheden. Sangen hedder: »Men der var også dårligt vejr på optællingsdagene.

»Der kommer Petersen, han er på revnen igennem. Det er ilvagtigt, som om det var et rigtigt murersjak, der sang, fændevoldsk. Den slutter med, at Lars M. snupper et slittræk fra jazzkongen Leo Mathiesen og fyrer et par engelske sætninger af om Anker og Schlüter: »If Anker don't get you, Schlüter must.«

Carl Scharnberg har skrevet teksten til pladens næste sang, Lars Madsen melodi. Scharnberg har her i Land og Folks annoncer lakket Lars Madsen for melodien. Han fandt, at hans tekst var blevet langt bedre med den melodi. Det er også rigtigt. »Hører du« har en sand tekst, men melodien er forunderligt smuk her på disse brøddegrader. Velnok er den inspireret af Theodorakis, hvad den ikke bliver dårligere af. De hører nu ligesom ulæseligt sammen, »Sungenes sang« og »Hører du«. Mandolin, harmonika og guitar understreger det vensidige i sangen.

»Hører du nogen kalde på store og stærke mænd«.

Scharnberg er digteren, som med sine digte siger det, vi andre går og tænker, men ikke rigtig kan få hold på. Det er en sang, der gør kampen meningsfuld.

»Leve kapitalerne« — Lars Madsen går i kampstilling med sin tekst og de reaktionære politikere får en på frakken. »Anker

gi'r og Anker ta'r — leve kapitalen — det hele ryger i kapitalens gabe. Det er en flintrende folkemelodi af Stefanos, som minder meget om »Lotte død«.

Nummeret er en lystig satire. »Er fordrøvsang« afslutter pladen, og den fortæller alvorligt om kampens vilkår. »Er det forkert at tvivle, når vi ved, at tvivl gi'r styrke?« Det er en rigtig sætning og en opfordring til at tænke sig grundigt om, før man taler om alvorlige problemer. Det er en fast rockmelodi, der tjener sit formål, at agitere for politisk samling for at forhindre, at de taler smukt

om folkets vel hver gang de træder på os«.

Det er specielt for Søren Sidevind's Spillemand, at de spiller en massiv musik med fremdrift i. »Hørt på formidlingen« er ingen undtagelse og holder den samme stil, som den vi hører, når Søren Sidevind's Spillemand spiller op, rundt om i landet på de mange sommerfestivals. Man kan vist roligt regne med, at denne plade bliver ligeså populær at eje som den første. Det er nemlig: MUSIK DER TA'R STILLING.

Henning Christiansen